

PRESUDA SUDA

9. veljače 1994.(*)

„Poslovni nastan i pružanje usluga – Doktor dentalne medicine – Priznavanje kvalifikacija”

U predmetu C-154/93,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), u postupku koji se vodi pred tim sudom između

Abdullaha Tawil-Albertinija

i

Ministre des Affaires sociales

o tumačenju članka 7. Direktive Vijeća 78/686/EEZ od 25. srpnja 1978. o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžaba i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti doktorâ dentalne medicine. uključujući mjere za olakšavanje učinkovite provedbe prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (SL L 233, str. 1.),

SUD,

u sastavu: O. Due, predsjednik, M. Díez de Velasco i D. A. O. Edward (izvjestitelj), (predsjednici vijeća), C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler i M. Zuleeg, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Darmon,

tajnik: H. A. Ruhl, glavni administrator,

uzimajući u obzir pisana očitovanja koja su podnijeli:

- A. Tawil-Albertini,
- za francusku vladu, Edwige Belliard, zamjenica direktora za pravne poslove u Ministarstvu vanjskih poslova, i Claude Chavance, glavni attaché za središnju upravu, u svojstvu agenata,
- za Komisiju Europskih zajednica, Marie-José Jonczy, pravna savjetnica, u svojstvu agenta,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši usmena očitovanja francuske vlade i Komisije na raspravi održanoj 19. listopada 1993.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 17. studenoga 1993.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Odlukom od 15. veljače 1993., koju je Sud zaprimio 14. travnja 1993., francuski Conseil d'État (Državno vijeće) uputio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u prethodno pitanje o tumačenju članka 7. Direktive Vijeća 78/686/EEZ od 25. srpnja 1978. o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžaba i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti doktorâ dentalne medicine, uključujući mjere za olakšavanje učinkovite provedbe prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (SL L 233, str. 1.).
- 2 To je pitanje postavljeno u okviru spora između Abdullaha Tawil-Albertinija, francuskog državljanina, i francuskog ministra za socijalna pitanja jer mu je potonji odbio izdati odobrenje za obavljanje profesije doktora dentalne medicine u Francuskoj.
- 3 Cilj Direktive 78/686/EEZ jest da države članice uzajamno priznaju kvalifikacije u području dentalne medicine koje su detaljno navedene u članku 3. i stečene u tim državama. Koordinacija o usklađivanju odredaba zakona i drugih propisa u pogledu djelatnosti doktorâ dentalne medicine osigurana je Direktivom Vijeća 78/687/EEZ od 25. srpnja 1978. (SL L 233, str. 10.). U skladu s člankom 2. Direktive 78/686/EEZ kvalifikacije koje su u državi članici stečene u skladu s minimalnim kriterijima u pogledu teorijskog i praktičnog osposobljavanja kako je utvrđeno u Direktivi 78/687/EEZ automatski se priznaju u drugim državama članicama.
- 4 U pogledu priznavanja kvalifikacija koje su stečene u državama članicama prije stupanja na snagu tog sustava člankom 7. stavkom 1. Direktive 78/686/EEZ propisano je:
„Državljanima država članica čije diplome, svjedodžbe i drugi dokazi o formalnoj osposobljenosti ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za osposobljavanje iz članka 1. Direktive 78/687/EEZ svaka država članica kao dovoljan dokaz priznaje diplome, svjedodžbe i druge dokaze o formalnoj osposobljenosti u području dentalne medicine koje su stečene u tim državama članicama prije provedbe Direktive 78/687/EEZ i kojima je priložena potvrda u kojoj se navodi da su ti državljani stvarno i zakonito obavljali predmetne djelatnosti najmanje tri godine zaredom tijekom razdoblja od pet godina prije datuma izdavanja potvrde.” [neslužbeni prijevod]
- 5 U pogledu diploma, svjedodžaba i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti stečenih u državi članici člankom 1. stavkom 4. Direktive 78/687/EEZ propisano je:
„Ničime u ovoj Direktivi ne dovodi se u pitanje mogućost država članica da u skladu s vlastitim pravilima na svojem državnom području nositeljima diploma, svjedodžaba i

drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti koji nisu stečeni u državi članici odobre pokretanje i obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine.” [neslužbeni prijevod]

- 6 U skladu s člancima L 356-1. i L 356-2. code de santé publique (Zakonik o javnom zdravlju), kojima se u Francuskoj prenosi Direktiva 78/686/EEZ, državljanima drugih država članica koji su nositelji diplome stečene u jednoj od tih država stječu pravo obavljati profesiju doktora dentalne medicine u toj državi.
- 7 A. Tawil-Albertini stekao je 1968. diplomu doktora dentalne kirurgije u Beirutu u Libanonu. Dana 20. srpnja 1979., dakle prije stupanja na snagu Direktive 78/686/EEZ, belgijski ministar nacionalnog obrazovanja i francuske kulture priznao je njegovu libanonsku diplomu kao istovjetnu belgijskom „diplôme légal de licencié en science dentaire” (službena diploma diplomanta dentalne medicine), čime mu je odobreno obavljanje profesije u Belgiji. U prosincu 1980. odobreno mu je obavljanje profesije doktora dentalne medicine u Ujedinjenoj Kraljevini, a u veljači 1986. u Irskoj. Iz spisa nije vidljivo na kojoj su osnovi dodijeljena ta odobrenja.
- 8 Upućujući na činjenicu da mu je diploma priznata kao istovjetna u drugoj državi članici, A. Tawil-Albertini podnio je zahtjev francuskom ministru za socijalna pitanja da mu omogući pozivanje na odredbe Direktive 78/686/EEZ, koja se u Francuskoj primjenjuje od 1980., kako bi mogao obavljati svoju profesiju na državnom području te države. Taj je zahtjev odbijen odlukom od 2. svibnja 1986.
- 9 Presudom od 28. listopada 1987. tribunal administratif de Paris (Upravni sud u Parizu) odbio je tužbu za poništenje te odluke koju je podnio A. Tawil-Albertini uz obrazloženje da se ne može pozvati na belgijsku diplomu diplomanta dentalne medicine, već samo na to da je njegova libanonska diploma priznata kao istovjetna.
- 10 A. Tawil-Albertini zatim je podnio žalbu protiv te odluke pred francuskim Conseil d'État (Državno vijeće) navodeći da u skladu s člankom 7. Direktive 78/686/EEZ ima pravo obavljati profesiju doktora dentalne medicine u Francuskoj. Zbog dvojbi u pogledu tumačenja te odredbe francuski Conseil d'État (Državno vijeće) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Isključuju li se člankom 7. Direktive 78/686/EEZ iz njezina područja primjene kvalifikacije koje su stečene na temelju priznavanja istovjetnosti i kojima se stoga ne dokazuje osposobljavanje doktora dentalne medicine stečeno u jednoj od država članica Zajednice?”
- 11 Valja podsjetiti da je člankom 2. Direktive 78/686/EEZ propisano da države članice uzajamno priznaju kvalifikacije u području dentalne medicine koje su detaljno navedene u članku 3. i stečene u tim državama. To je priznavanje od provedbe te Direktive automatsko jer su istodobno Direktivom 78/687/EEZ definirani minimalni kriteriji kojima mora udovoljavati osposobljavanje doktora dentalne medicine u različitim državama Zajednice. Uzajamno priznavanje kvalifikacija u području dentalne medicine koje su stečene u državama članicama, na koje se odnosi Direktiva 78/686/EEZ, temelji se na jamstvima koja su osigurana primjenom minimalnih kriterija za osposobljavanje propisanih Direktivom 78/687/EEZ.

- 12 U odnosima s trećim zemljama takvo usklađivanje zakonodavstava o osposobljavanju može se uspostaviti samo sporazumima sklopljenima između predmetnih država. Stoga na temelju članka 1. stavka 4. Direktive 78/687/EEZ države članice mogu i dalje slobodno, u skladu s vlastitim pravilima, na svojem državnom području nositeljima diploma stečenih u trećim zemljama odobriti pokretanje i obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine.
- 13 Iz navedenoga proizlazi da priznavanje u državi članici kvalifikacija koje su stečene u trećim zemljama nije obvezujuće za druge države članice.
- 14 Članak 7. odnosi se samo na kvalifikacije stečene u državama članicama.
- 15 Stoga na postavljeno pitanje valja odgovoriti da se člankom 7. Direktive 78/686/EEZ od država članica ne zahtijeva da priznaju diplome, svjedodžbe i druge dokaze o formalnoj osposobljenosti kojima se ne dokazuje osposobljavanje doktora dentalne medicine stečeno u jednoj od država članica Zajednice.

Troškovi

- 16 Troškovi francuske vlade i Komisije Europskih zajednica, koje su podnijele očitovanja Suda, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenoga,

SUD,

odlučujući o pitanju koje mu je odlukom od 15. veljače 1993. uputio francuski Conseil d'Etat (Državno vijeće), odlučuje:

Člankom 7. Direktive 78/686/EEZ od 25. srpnja 1978. o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžaba i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti doktorâ dentalne medicine, uključujući mjere za olakšavanje učinkovite provedbe prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga od država članica ne zahtijeva se da priznaju diplome, svjedodžbe i druge dokaze o formalnoj osposobljenosti kojima se ne dokazuje osposobljavanje doktora dentalne medicine stečeno u jednoj od država članica Zajednice.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 9. veljače 1994.

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski